

Kenneth Sørensen

SKELNEEVNE sindets kronjuvel

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

SKELNEEVNE

- sindets kronjuvel

Kenneth Sørensen

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

SKELNEEVNE

- tankesindets kronjuvel

Af Kenneth Sørensen
Fra *Clairvoyance til Intuition*

Nutiden er en individualiseret periode, hvor det enkelte menneske selv må tage stilling til store dele af livet. Man kan ikke længere stole på, at traditionerne og tidligere generationer har svarene. Det betyder imidlertid ikke, at den visdom, der er overleveret fra fortidens oplyste, ikke er relevant, for den kan man naturligvis stadig reflektere over og hente stor indsigt fra. Det gælder også, selv om udviklingen går så hurtigt i nutiden, at ingen oplyst har håndteret de samme vilkår, som menneskeheden står overfor, men de samme åndelige principper er fortsat gældende. Loven om årsag og virkning er stadig aktiv, og den fungerer i overensstemmelse med den overordnede evolutionære udvikling, der vil føre alle sjæle frem til fuldkommenhed. På udviklingsvejen er skelneevnen en uvurderlig kronjuvel. Skelneevnen er en af de mange psykiske kræfter, som sjælen bruger på sin vej mod oplysning.

Sjælens "smagssans"

Skelneevnen er udtryk for sjælens "smagssans" på mentalplanet – eller sagt på en anden måde – skelneevnen er tankesindets evne til at "smage" forskel på positivt og negativt. Smagssansen er en underafdeling af følesansen, der giver indsigt via berøring og føling. Ved hjælp af berøring (f.eks. via tungen og forskellige former for mad) eller via tankesindet, bevidstheden og forskellige former for udstråling, skabes der viden om den kvalitet, som en form udstråler, og som er et udtryk for sjælen i formen. Når man vurderer, om en frugt smager godt, så vurderer man frugtens kvalitative aspekt. Det samme er tilfældet, når man skal vurdere en tanke, en udtalelse eller en holdning. Her bruger man bare tankesindets "smagssans".

Uanset om man taler om et mineral, en plante, et dyr eller et menneske, så rummer de alle et kvalitativt aspekt, der kommer til udtryk via farve, udseende, smag, lugt, astral og mental udstråling. Mennesket udvikler skelneevne via kontakt og berøring med de kvalitative aspekter, og dermed bliver det muligt at skelne mellem de mange forskellige former for kvalitative udtryk, der findes på de syv eksistensplaner. Der findes ikke to mennesker, der er ens. Alle har forskellige særpræg, som er den individuelle sjæls særlige kendetegn, når den er i inkarnation. Alice A. Bailey siger følgende om smag:

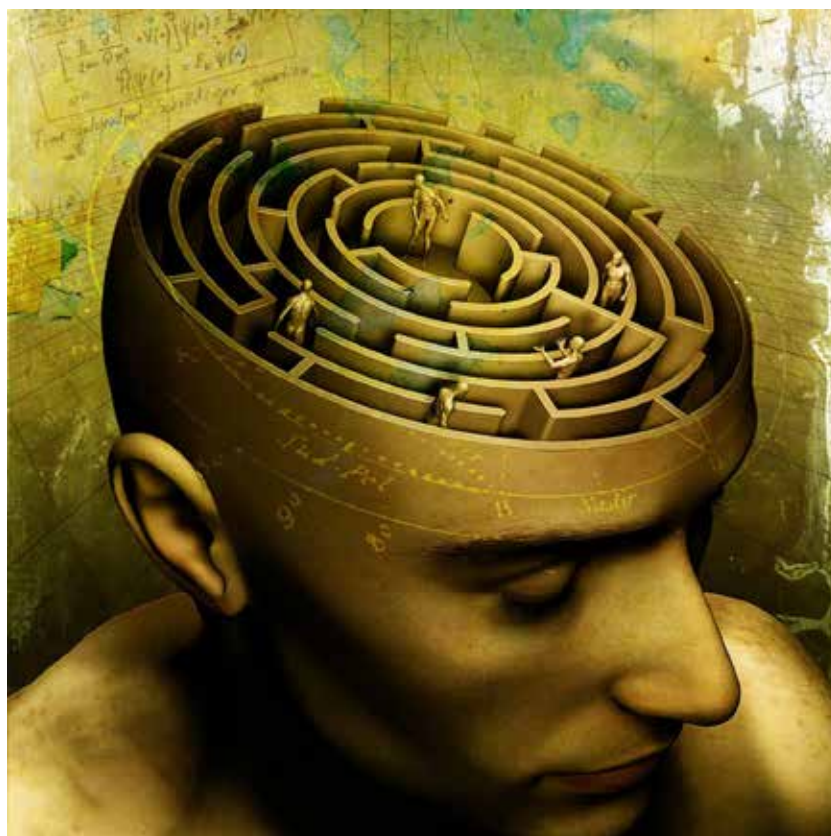

"Mennesket smager og lærer på den måde at skelne, for det er den vigtige sans, der begynder at vise sig under den proces, hvor skelneevnen udvikles, og den finder sted, når stoffets illusoriske karakter gennemskues. Skelneevnen er det redskab til udvikling, som sjælen bruger, når den udvikler intuitionen, som er en evne, der medfører, at sjælen erkender sin egen essens i og bag alle former. Skelneevnen handler om naturens dualitet – Selvet og ikke-selvet – og den er det middel, der adskiller dem under tilbagetrækningsprocessen (dvs. udviklingen af højere bevidsthed). Intuition handler om enhed, og den er sjælens evne til at kontakte andre sjæle. Det er ikke en evne, der bruges til at kontakte ikke-selvet. I nutiden er intuition sjælden pga. personlighedens voldsomme individualisme og identifikation med formen, som er en nødvendighed i den nuværende fase. Efterhånden som smagssansen udvikles på de højere planer, leder den mennesket frem mod stadig finere skelneevne, indtil mennesket til sidst trænger igennem formen og helt ind til kernen af sin egen natur".

Alice A. Bailey: *A Treatise on Cosmic Fire*, p. 201

Det oplyste tankesind udvikles ved at bruge tankesindets oplysende egenskaber – herunder skelneevnen. Tankesindet er sjælens "spotlight" på det lavere mentalplan, der er den konkrete tænknings plan. Sjælen kan gennem sit "søgelys" finkæmme de områder i de tre lavere verdener, som lyset (opmærksomheden og bevidstheden) rettes imod. Ved hjælp af lyset kan skelneevnen udvikles, og man kan foretage sine valg.

Det er ikke normalt, at betragte skelneevnen som en psykisk evne, men som man kan læse i det efterfølgende, kræver den udviklede skelneevne en dyb åndelig indsigt.

Udvikling af skelneevne

Det er nu hensigten at definere skelneevnens finere nuancer, så man forstår den opgave, som ethvert menneske skal stille sig selv, hvis det ønsker at udvikle de højere åndelige evner som f.eks. intuitionen. Skelneevnen er det vigtigste trin på vejen mod intuitiv indsigt. Uden skelneevne ingen intuition.

Skelneevnen er baseret på intellektets evne til at adskille, vurdere, analysere, kritisere og kategorisere. Ved hjælp af processerne opnår sjælen en større forståelse af den verden, den lever i, og den forstår de principper og mekanismer, der styrer livet i de tre verdener – det fysiske plan, astralplanet og mentalplanet.

På den anden side bør det tilføjes, at selv om skelneevnen er en afgørende forudsætning for at udvikle mental forståelse, så skal den gradvist afløses af intuitionen. Skelneevnen resulterer ofte i kritisk separatisme og isolation, der skaber en illusion af adskilthed. Derfor skal intuitionens enhedsskabende og helhedsorienterede forståelse på et senere tidspunkt afløse den mentale skelneevne.

Ved hjælp af skelneevnen lærer man at kende forskel på livets modsætninger:

- Ret og uret
- Godt og ondt
- Lys og mørke i åndelig forstand
- Kærlighed og had

Der findes uendeligt mange modsætningernes par. De er tydelige for ethvert barn, der vokser op i nutidens samfund, hvor de grundlæggende humanitære værdier indgår i undervisningen. Evnen til at skelne mellem modsætninger forudsætter en række værdier, som man tager udgangspunkt i og vurderer ud fra. Det er imidlertid også skelneevnen, der medfører udvikling af nye og højere værdier, for tankesindets koncentration på etiske problemstillinger kan indebære væsentlige indsigter i sjælens og de højere værdiers verden. Dermed kontaktes guddommelige idéer, der kan afsløre nye principper og værdier for menneskelig adfærd.

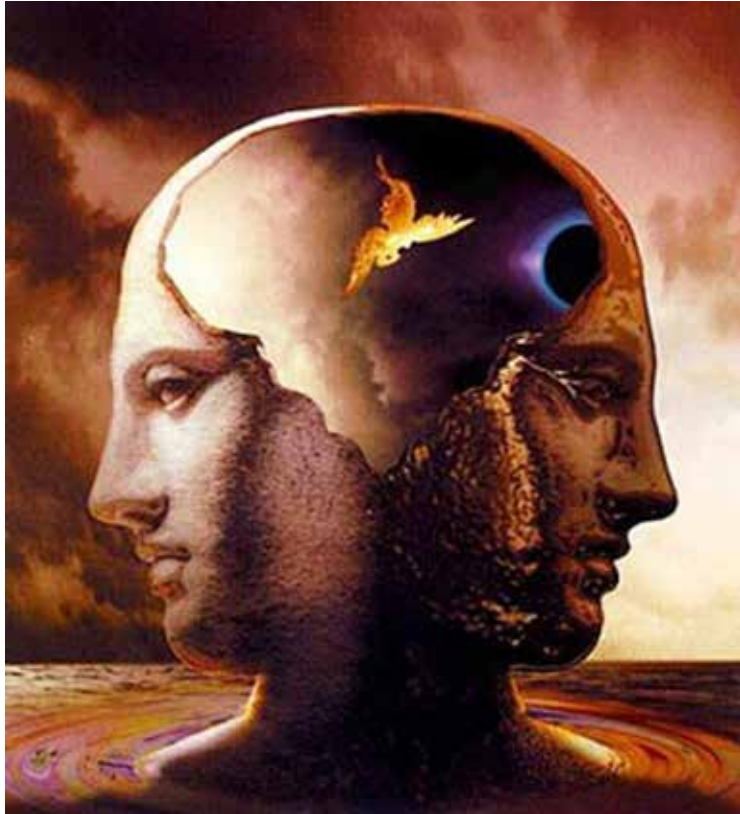

Det første et mennesket lærer at praktisere, er den intellektuelle og teoretiske skelneevne. Det medfører, at man godt ved, hvad man burde gøre, selv om man ikke nødvendigvis gør det. Nutidens debatter og kritiske sans har stor værdi, fordi det er de første forberedende øvelser i skelneevnets kunst. Derefter kommer den eksperimenterende fase, hvor man forsøger – først i det små – at praktisere den indsigt, som skelneevnen har resulteret i. Det fører til et stadie, hvor sjælen bruger skelneevnen til at vælge de rigtige værdier at leve efter.

Skelneevnen udvikler en klar forståelse af, hvad essensen i menneskets dybere natur reelt er, og hvordan man kan udtrykke den dybere natur via sine valg af de rigtige værdier. Skelneevnen vil på et tidspunkt give mennesket valgmuligheder, og det resulterer i udvikling af åndelige værdier. Falske og sande værdier vil vise sig, og valget vil lægge fundamentet for en ny adfærd. Derfor kan man opsummerende sige, at udviklingen af skelneevnen sker via teori, eksperiment, fejltagelser, succes, forståelse og evnen til positive valg.

Skelneevnens nuancer

Under udviklingen af skelneevnen bliver modsætningernes par hurtigt en alt for grov målestok. Livets skole kræver en langt højere grad af nuancering mellem en lang række vanskeligere valg. Alice A. Bailey udtrykker det sådan:

”De lektier, som alle disciple skal lære (før de kan få stor indflydelse i verden), kan udtrykkes som det nødvendige i at lære at bruge skelneevnen:

1. Mellem primære og sekundære principper, dvs. mellem to principper, der er lige rigtige:
 - a. Det, der er rigtigt, set i stort perspektiv og i lille perspektiv.
 - b. Det, som er rigtigt for mennesket selv, men som ikke nødvendigvis er rigtigt for andre mennesker.
2. Mellem et menneskes personlige dharma, forpligtelser og individuelle opgaver og dets gruppeansvar og grupperelationer (familie, arbejdsgrupper, nation, indre grupper, menneskeheden).
3. Mellem de behov, som gruppearbejdet indebærer, og det enkelte menneskes behov.
4. Mellem væsentligt og uvæsentligt”.

Alice A. Bailey: *Discipleship in the New Age*, I, pp. 296-297

Det er den vanskelige skelnen mellem det, der er rigtigt i en absolut forstand, og det, som er rigtig i en konkret forstand – og det rigtige er ikke nødvendigvis sammenfaldende. Alle ved, at man ikke bør handle ondt mod sine medmennesker, men i nogle situationer kan magt, der medfører døden, være det kærligste svar på en dramatisk situation. Det oplevede menneskeheden tydeligt under Anden Verdenskrig. Og det er også kærlighed, hvis man forsvarer sig selv eller et andet menneske mod et voldeligt overfald, også selv om det medfører skade på voldsmanden.

Den subtile skelneevne

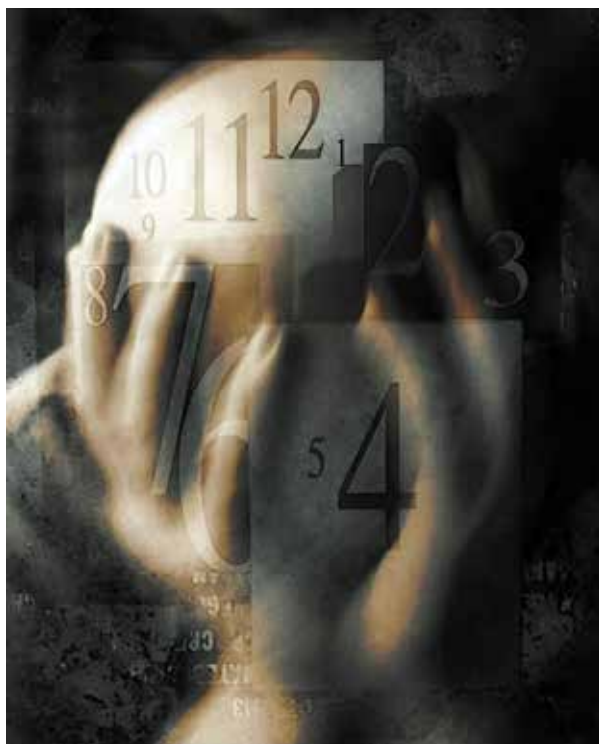
Det var *den gyldne middelvej* mellem modsætningernes par, som Buddha anbefalede for at nå til oplysning. Skelnen mellem de store modsætninger fører imidlertid ikke til oplysning. De er for indlysende og for grove til at vejlede nutidens mennesker. Det er skelnen mellem de *subtile* modsætninger, der udvikler mennesket – eksempelvis når man skal beslutte, hvad der er rigtig og forkert – tale, tavshed, handling, passivitet eller aktivitet? Hvad er forskellen mellem rigtig og mere rigtig, mellem høj og højere, mellem et menneskets handling og mennesket selv?

At udvikle skelneevnen er en lang proces, der kræver fuldkommen upersonlighed og ærlighed, hvis evnen skal udvikles til fuldkommenhed. I begyndelsen skal man lære at vælge mellem selvisk og uselvisk – mellem egne behov og gruppens behov, mellem sandhed, delvis sandhed og usandhed.

Senere kommer endnu sværere valg – mellem vibrationer fra henholdsvis sjælen, personligheden, de forskellige grupper man tilhører, mesteren og Planen. Den sidste form for skelneevne kan kun opnås, når intuitionen afløser tankesindets skelneevne, som overbygning til den udvikling, som den mentale skelneevne har skabt. Alice A. Bailey siger følgende om ærlighed og skelneevne:

”Det er ikke nogen nem eller behagelig opgave at undersøge sig selv og opdage, at selv det tjenestearbejde, man har udført, og lysten til at studere og arbejde, muligvis har haft en grundlæggende egoistisk årsag, som var baseret på et ønske om personlig frigørelse eller som byggede på modvilje mod trivialiteten i hverdagens forpligtelser. Den, der forsøger at efterleve impulserne fra sjælen, skal udvikle evnen til korrekt bedømmelse af sig selv med en ærlighed, som virkelig er sjælden i nutiden. Man skal sige til sig selv: ”Jeg skal være sand mod min egen sjæl”. Og i livets stille øjeblikke og i meditation, der alene tilhører den mediterende, skal man ikke pynte på en eneste fejl eller undskylde sig selv på nogen som helst måde. Man skal lære at vurdere sine ord, handlinger og motiver og kalde tingene ved deres rette navn. Kun på den måde kan man indøve åndelig skelneevne og lære at erkende sandheden i alle ting. Kun på den måde kan man nå til erkendelse af virkeligheden og lære den sande sjæl at kende”.

Alice A. Bailey: *A Treatise on White Magic*, p. 585

Og et andet sted siger hun:

“Det menneske, der ubegrundet mener, at det kan klare alt på sin vej, som farer vildt frem i situationer, hvor mere intelligente holder sig tilbage, som opfatter sin egen kapacitet som meget omfattende, som energisk men tankeløst prøver at løse problemer vedr. tjenestearbejde – det er et menneske, der spilder sine kræfter. Det fremmer kun sine egne ønsker og handler ofte destruktivt, og det medfører, at mestrene og de vise er nødt til at bruge ekstra tid på at korrigere dets velmente fejltagelser. Belønningen for gode hensigter kunne blive resultatet, men den går ofte tabt pga. ufornuftige handlinger. Det menneske, der bruger skelneevnen i sit tjenestearbejde, erkender klogt den niche – stor eller lille – det skal udfylde i den generelle plan. Det foretager en realistisk vurdering af sin mentale og intellektuelle kapacitet, sin følelsesmæssige kvalitet og sine fysiske ressourcer, og på grundlag af en samlet vurdering bestræber det sig på at udfylde sin niche.

Det menneske, der bruger skelneevnen i sit tjenestearbejde, vurderer med sit højere selv og mesterens hjælp, de problemer, der skal løses, og hvilket omfang de har. Det lader sig ikke vejlede af sine medarbejders velmenende, men ofte forhastede forslag, råd og krav. Det menneske, der bruger skelneevnen i sit tjenestearbejde, erkender, at begrebet tid skal indgå i planlægningen, og det ved, at hvert døgn kun har fireogtyve timer, og at det kun har en bestemt kapacitet og kraft og ikke mere. Det tilpasser derfor klogt sin kapacitet til den tid, der er til rådighed”.

Alice A. Bailey: *Letters on Occult Meditation*, p. 344-345

Buddhas betoning af skelneevne

Iflg. åndsvidenskaben lærte Buddha menneskeheden betydningen af at udvikle skelneevne, ubundethed og lidenskabsløshed. I kraft af de tre kvaliteter – der udvikles i den nævnte rækkefølge – kan sjælen opnå kontrol over sine manifesterede legemer og forædle og oplyse dem.

Skelneevnen kan betragtes som det store sværd, som ånden tager i hånden for at kæmpe sig ud af de tre verdener. Det skarpe toæggede sværd er den skelneevne, som når helt ind til rødderne af menneskets væren, og som skiller det virkelige og det sande fra det forgængelige og falske. Sværdet håndteres af sjælen fra mentalplanet, og det omtales som *"sværdet af koldt blåt stål"*.

Det er især i kraft af skelneevnen, at man får kontrol over astrallegemet. Kontrollen er det åndeligt stræbende menneskes første kvalitet, der skal udvikles. Men skelneevnen skal understøttes af ubundethed – dvs. evnen til at forholde sig neutralt til lidelse og lykke – for at undgå, at tilstandene farver skelneevnen. Så længe de to poler – lidelse og lykke – dominerer menneskets bevidsthed, er det ikke muligt at se klart. Det, der opleves lidelsesfuldt for personligheden, kan være godt for sjælen, og det, der opleves som lykke for personligheden, kan være en begrænsning for sjælen. Følelseslivets instinktive reaktionsmønstre er baseret på forestillingen om, at det behagelige er godt og det ubehagelige er ondt. Den ubevidste skelnen skal overskrides, for den er falsk.

Når den upersonlige holdning, der kommer til udtryk som neutralitet og ubundethed, er indlært i flere inkarnationer ved at praktisere sand skelneevne og foretage rigtige valg, opstår der efterhånden en lidenskabsløshed eller "døvhed" over for de lavere sansers påvirkning, og resultatet er åndelig frihed. Uafbrudt bestræbelse på at leve et åndeligt liv resulterer til sidst i, at man får afsmag for og manglende lyst til at leve et liv, der dikteres af sanserne.

Den sidste lidenskab, der forlader et menneske, er følelsesmæssig idealisme, der også kaldes åndelig aspiration. Den erstattes af en højere stræben, der stammer fra det buddhiske plan. Ved hjælp af skelneevnen lærer tankesindet at vælge det gode, det skønne og det sande. Vision og retning opstår, og dermed stimuleres motivationen til at forlade de gamle følelsesmæssige mønstre, som holder så mange mennesker fast i sansernes slaveri. Resultatet er en forankring i ægte åndelige værdier.

Buddha lærte menneskeheden, at forudsætningen for visdom er skelneevne, ubundethed og lidenskabsløshed, og hvis man lever på det grundlag, har man valgt Buddhas ædle ottefoldige vej.

En af Patanjalis sutraer kommenteres af Alice A. Bailey:

"Tilstanden af trældom overvindes ved at fuldkommengøre skelneevnen. ... (Den åndeligt stræbende) forsøger at forædle sin bevidsthed om det virkelige og fornægte det uvirkelige og praktisere det i forhold til alle relationer og i alle praktiske handlinger. Ved uafbrudt praksis vænner mennesket sig til at skelne mellem Selvet og ikke-selvet og til at beskæftige sig med åndens anliggender og ikke med det, der omhandler maya eller formernes verden. I begyndelsen er det en teoretisk skelnen, og derefter bliver den intellektuel, men senere bli-

ver den virkelighed og en del af den astrale og fysiske verdens begivenheder. Til sidst resulterer metoden i, at aspiranten træder ind i en helt ny dimension og i identifikationen med livet og verdenen adskilles de tre verdener, hvor menneskeheden stræber".

Alice A. Bailey: *The Light of the Soul*, pp. 170-171

Tankesindets natur og funktion

Herefter er det tanken at give en kort indsigt i tankesindets natur og opgave, så det er nemmere at forstå det særdeles vigtige redskab, mennesket har til sin rådighed. Det er hele menneskeheden's opgave at løfte bevidstheden ind i tankesindets verden. Måske kan emnet nogle gange opleves som svært tilgængeligt, men det bør ikke afholde de læsere, der ønsker at udvikle tænkeevnen, fra at forsøge at forstå det.

Tankesindet er den andel af mentalt stof (manas), som sjælen i tidligere inkarnationer har samlet på mentalplanet, og som nu er formet til et mentallegeme, der bruges til at samle erfaringer i den aktuelle inkarnation. Tankesindet består derfor af mentale partikler af en bestemt kvalitet, som svarer til det udviklingstrin, sjælen har opnået i sine mange inkarnationer. Sjælen udvikler erkendelsesredskabet ved hjælp af en proces, der kaldes tænkning og refleksion, og skelneevnen er et vigtigt aspekt. Hukommelsesfunktionen er også et aspekt af tankesindet, men kun dets laveste udtryk. Spørgsmålet er nu, hvilke forskellige former for viden, mennesket høster ved hjælp af tankesindet.

Teoretisk viden

Teoretisk viden er kundskab, som mennesket er vidende om og som accepteres pga. udsagn fra andre, der opleves som autoriteter. Den teoretiske viden er baseret på autoritative udsagn (ofte indlært via opdragelse, uddannelsesinstitutioner og ydre autoriteter). Den teoretiske viden har mennesket ikke selv haft mulighed for at afprøve i praksis.

Skelnende viden

Skelnende viden er viden, der er indhøstet via erfaring i "livets skole" og via forsøg. Skelnende viden forudsætter intelligent vurdering og anvendelse af den videnskabelige metode, gentagelse af forsøgene og eliminering af det, der ikke kan bevises. Processen fører til klarhed i tankegangen, og den har resulteret i mange sandheder om menneskets tre verdener. Man kunne også kalde processen for viden via eksperiment, men det er værd at bemærke, at det også gælder for viden om mennesket selv og verden, som mange fejltagelser og efterrationaliseringer har medført.

Intuitiv viden

Intuitiv viden er tænkeevnens korrekte vurdering af et aspekt af sandheden, som den erkendes af sjælen. Intuitiv viden eksisterer på det buddhiske plan. Sandhederne er altid til stede, og de manifesterer sig som idéer, der kan opfattes af tænkeevnen og formuleres og tilpasses til nutidens verden. Udsagn som f.eks.: "*Alt er energi*", "*Gud er kærlighed*" og "*alt er lys*" er intuitive sandheder, der er formuleret af tænkere.

Når det konkrete og skelnende tankesind smelter sammen med det abstrakte tankesind via abstrakt tænkning, skabes det intuitive tankesind, som ser ind i sjælen verden gennem tankesindets vindue. Erkendelse af intuitive sandheder forudsætter udvikling af de redskaber, der kan registrere de intuitive bevidsthedsområder. Den naturvidenskabelige forskning har udviklet redskaber til at studere naturen, og ved hjælp af dem har forskerne afsløret usynlige dimensioner, og på samme måde kræver studiet af de indre verdener tilsvarende redskaber (psykiske evner) for at afsløre de højere bevidsthedsområders livsformer.

Tankesindets tre aspekter

Ud fra de forskellige typer af viden, der erhverves, kan man opdele tankesindet i tre aspekter, for dermed opnår man en korrekt forståelse af skelneevnen. Selv om nedenstående definitioner kan opleves som svært tilgængelige, vil det være klogt at tænke nærmere over dem. Man kan skelne mellem:

Det konkrete tankesind

Det konkrete tankesind er skelneevnens domæne, og her kommer det kritiske intellekt til udfoldelse. Det er den del af tankesindet, der i høj grad udvikles via de højere læreanstalters undervisning. Her udvikles metoder til at indhøste den skelnende viden ved hjælp af analyse, differentieringer og sammenfatninger. Men det konkrete tankesind rummer også sjælens hukommelsesfunktion, og derfor er det knyttet til sjælens kundskabsaspekt, som indsamler viden. Det konkrete tankesind er desuden redskab for sjælens viljesaspekt i forhold til personligheden, for det er via det fokuserede tankesind, at mennesket kan målrette sine bestræbelser. Den konkrete tænkeevne er den skabende evne. Udsagnet "*tanker er ting*", er en dyb åndelig sandhed. Åndsvidenskaben oplyser, at det er de tanker, der skabes ubevidst eller bevidst, der former livet og skæbnen for ethvert menneske.

Det intuitive tankesind

Det intuitive tankesind er udtryk for sjælen eller "*tankens søn*", som den ofte kaldes i åndsvidenskabelig litteratur, og sjælen er primært udtryk for kærlighed og visdom. I sin natur bevarer sjælen resultaterne af al akkumuleret viden – dvs. visdom, der er oplyst af intuitionens lys. Det kan også beskrives som kærlighed, der benytter sig af erfaring og viden.

Det intuitive tankesind er sjælens evne til at kontakte det buddhiske plan, der er de arketyperiske idéers kilde, og hvor planens enhed erkendes. Det intuitive tankesind kaldes også for "*sjælens indre stemme*". Her er der adgang til en relativ form for alvidenhed, for sjælen kender sin egen fortid, nutid og fremtid. Det er en evne, der udvikles via abstrakt tænkning, meditation og indre stilhed, når tankesindet gøres roligt og modtageligt for sjælens indtryk.

Det abstrakte tankesind

Det abstrakte tankesind er sjælens redskab til at kontakte den guddommelige vilje

på det atmiske plan og virkeliggøre Planen. Via det abstrakte tankesind stimuleres sjælens inderste natur – den guddommelige hensigt. Det er desuden tankesindets højere funktion, der rummer evnen til at kontakte idéernes verden, når de er iklædt mental substans på det højere mentalplan (kausalplanet). Alt hvad der er skabt, er et resultat af en arketypisk idé. Mennesket, som det kommer til udtryk i de tre verdener, er et produkt af sjælens idé. Ved hjælp af vedvarende koncentration og tænkning over et videnskabeligt, filosofisk eller metafysisk problem er det muligt at trænge ind i idéernes verden, hvor den guddommelige intention bag alle idéer kan afsløres. Man kan også sige, at det abstrakte tankesind er den mønsteropbyggende evne, der arbejder med de arketypiske skitser, som ligger bag enhver form.

Skelneevne forekommer på alle niveauer

I det ovenstående er manas (det mentale stof) defineret som en evne til at tage logiske konklusioner og optræde rationelt, men manas er langt mere end det, for drivkraften i selv den mindste celledes skelneevne er en form for tankesind. Åndsvidenskaben oplyser, at der findes intelligens og dermed en form for skelneevne på alle syv bevidsthedsplaner. Men på mentalplanet er evnen tydeligst.

Når det gælder mennesket, er smag som tidligere nævnt skelneevne på det fysiske plan. Forestillingsevnen er skelneevne på astralplanet osv. Men den skelneevne, der er en del af stoffets egenskaber, omtales af Alice A. Bailey, og hun siger bl.a., at legemets atomer har skelneevne, og det betyder, at de kan tilpasse sig de omgivelser og betingelser, de underkastes, når de f.eks. er indbygget i menneskekroppen. Læreren kan selv fordybe sig i intelligensens øvrige syv variationer ved at læse om emnet i Alice A. Baileys bog *A Treatise on Cosmic Fire*.

Det mentale stofs primære kendetegn

Det tydeligste udtryk for skelnevnen kommer imidlertid til syne via det konkrete tankesind – den lavere mentale verden. Det stof, som mennesket tænker med i mentallegemet, og som tankesindet består af, har nogle iboende egenskaber, som man kan bruge, når man lærer at tænke. Kendetegnene kan defineres på følgende måde, men husk at egenskaberne ikke kun kommer til udtryk i menneskets verden:

- a. Skelneevne
- b. Evnen til ordnet aktivitet gennem intelligent hensigt
- c. Tilpasningsevne

Skelneevne

Er skelnen mellem:

1. *Jeg-bevidstheden og den ydre verden.* Dvs. skelnen mellem sig selv og alle andre ydre former. Det er en evne, der er højt udviklet blandt alle mennesker i nutiden. Det er et separationsinstinkt, der udvikler selvop-tagethed, og det er skelneevnens børnestadie.
2. *Sjælen og personligheden.* Det er en indre subjektiv skelnen mellem tæn-keren, og det, der tænkes, føles og handles med. Det er en avanceret skelnen, og en stor gruppe af mennesker lever ud fra denne skelnen i nutiden. Det er en skelneevne, der forudsætter, at man har lært at fokusere det konkrete tankesinds naturlige udadrettede tendens i en abstrakt retning (dvs. indad og opad).
3. *Skelnen mellem ånd og sjæl.* Her identificerer tænkere sig med sjæls-gruppen og dens formål og planer, som er åndens bidrag til sjælen. Det er en skelnen, som kun meget få mennesker er i besiddelse af i nutiden.

Ordnede aktivitet gennem intelligent hensigt

Via tankesindet får mennesket evnen til at skabe mål i livet, og via målsætninger kan det strukturere livet i forhold til målsætningen. Det medfører ordnet aktivitet via intelligent hensigt (bevidst formuleret målsætning). Den mentale evne muliggør

bevidst udvikling mod et erkendt mål. Uden tankesindets styring vil mennesket være underlagt sine umiddelbare drifter og behov, og udviklingen vil foregå umådelig langsomt, fordi behovet for instinktiv tryghed er dominerende. Når tankesindet udvikles, erstattes tryghed med behovet for selvstændighed og målrettet vækst. I begyndelsen sker det for at indfri personlige ambitioner.

Når mennesket er sjælsinspireret, vil det senere i udviklingen altid ske gennem gruppearbejde. Når evnen bruges af grupper i større målestok, sker det samarbejde mellem familier, grupper og nationer. Det medfører lov, orden og rigtige menneskelige relationer, hvor grupperne er styret af målbevidst, ordnet, intelligent aktivitet, der er motiveret af kærlighed og visdom.

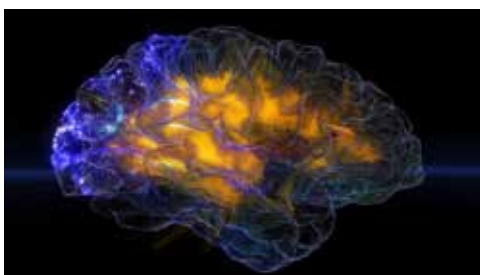
Tilpasningsevne

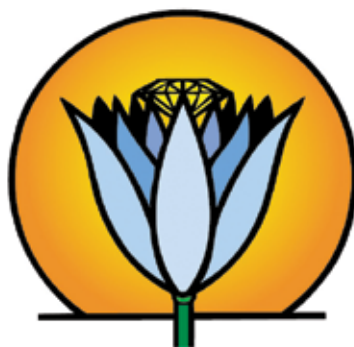
Tilpasningsevne er tankesindets og det mentale stofes tredje primære kendetegn. Det er evnen til at tilpasse stofaspektet til åndsaspektet. Eller sagt på en anden måde – det er evnen til at tilpasse livet i de tre verdener, så det afspejler formålet i åndens verden. Tilpasningsevnen er forudsætningen for al udvikling, og den vil via reinkarnationens mange cyklusser resultere i fuldkomne mennesker, samfund og nationer.

Tankesindet er redskab for vilje, selverkendelse og oplysning

Når man ved hjælp af målrettet koncentration fokuserer tanken på abstrakte spørgsmål som f.eks. livets formål, er det muligt at trænge ind i sjælens og idéernes verden. Processen vil oplyse tankesindet om de sjælsformål, der skal følges og aktualiseres. Det er kernen i selverkendelse og oplysning.

Udviklingen vil i særlig grad levendegøre viljens brug, for når mennesket får indsigt i den hensigt, der styrer dets liv, vil det kende målsætningen, og ved viljens hjælp vil det disciplinere og forme personligheden, så alle aspekter – krop, følelser og tanker – arbejder hen imod realiseringen af de erkendte mål. Det er stadiet for *den integrerede personlighed*. Set i det lys kan man kalde tankesindet for viljens og den intelligente hensigts redskab.

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk